

sætningen i en måned indbetales inden udgangen af den følgende måned. Dette medfører gennemsnitlig en kredit på 1½ måned fra salget. Efter forslaget kan der, såfremt virksomheden stiller fornøden sikkerhed, yderligere gives 1½ måneds kredit, således at den samlede kredittid i disse tilfælde bliver 3 måneder.

Under den ovenfor angivne forudsætning betyder den foreslåede ordning således en nedskæring af kredittidens længde med ½ måned. I forslagets § 31 er der dog foreslået en overgangsbestemmelse, hvorved kreditten for de månedlige afgifter, der forfalder til betaling inden udgangen af marts måned 1956, gennemsnitlig bliver 3½ måned fra salget af varerne at regne.

Til §§ 16 og 17.

Forslaget svarer i det væsentlige til bestemmelserne i den gældende lovs §§ 6 og 13.

Til § 18.

Paragraffen svarer nøje til de bestemmelser, der er fastsat i andre nyere afgiftslove.

Til §§ 19—22.

Lovforslagets afsnit II om erlæggelse af råstofafgift af kakaobønner samt mandler, nødder m. v. svarer i det væsentlige til den gældende lovs § 27. Af hensyn til de virksomheder, der fremstiller varer, f. eks. marcipanmasse — som omfattes af omsætningsafgiftspligten — er det nødvendigt at lægge råstofafgiften på et så højt niveau, at den modsvarer omsætningsafgiften af de afgiftspligtige varer, der kan fremstilles af de pågældende råvarer. For nødder m. v. i uafskallet stand har man ment at kunne tilgodese dette hensyn med en væsentlig lavere afgift end den, der er nødvendig for så vidt angår de afskallede varer.

Til §§ 23—25.

Lovforslagets afsnit III indeholder kontrol- og straffebestemmelser efter tilsvarende retningslinier som fastsat i andre nye afgiftslove.

Til § 26.

For så vidt angår omsætningsafgifterne af en række varer, såsom guld- og sølvvarer, papir, mineralvand, glødelamper, stærke drikke, gulvtæpper,

radio, er der ved love af 1940, 1946 og 1950 fastsat særlige regler for de tilfælde, hvor der er opstået uoverensstemmelser mellem toldvæsenet og virksomhederne med hensyn til ansættelsen af den afgiftspligtige omsætnings størrelse, når en virksomheds afgiftsregnskab ikke er fyldestgørende. I sådanne sager kan den pågældende virksomhed uden omkostninger indbringe toldkamrets afgørelse for et ved den pågældende lov særligt etableret nævn, der træffer endelig afgørelse i sagen.

For så vidt angår omsætningsafgiften af chokolade- og sukkervarer er der efter de indvundne erfaringer behov for et tilsvarende institut, som derfor foreslås oprettet. Det er foreslået, at nævnet skal bestå af 3 medlemmer, hvoraf 2 — herunder formanden — skal være dommere. Der tilforordnes nævnet særlige branchesagkyndige.

Det synes naturligt, at dette nævn også træffer afgørelse af spørgsmål om, hvorvidt en vare er afgiftspligtig eller ej, samt af spørgsmålet om ansættelse af en vares afgiftspligtige værdi og af spørgsmål vedrørende svind.

Sådanne spørgsmål har hidtil været afgjort af tolddepartementet, således at departementets afgørelse kunne indankes for finansministeren. Forinden denne træffer sin afgørelse, indhentes en udtalelse fra toldrådets appeludvalg, der i disse specielle sager suppleres med repræsentanter for chokolade- og sukkervarebranchen, jfr. den gældende lovs § 30 og lov nr. 67 af 1. april 1911 om toldtvistigheder. Appeludvalgets funktion er rådgivende.

Ved nyere lovgivning, jfr. lov af 19. november 1950 om omsætningsafgift af forskellige varer, er der fastsat den ordning, at det ved loven oprettede nævn, der afgør tvistigheder med hensyn til ansættelsen af omsætningens størrelse, tillige har den funktion at træffe afgørelse af spørgsmål om, hvilke varer der henhører under det afgiftspligtige vareområde.

Denne ordning har vist sig fordelagtig både med hensyn til kontinuitet i afgørelserne og hurtig ekspedition, og man har derfor foreslået en tilsvarende ordning etableret for chokolade- og sukkervarer.

Efter forslaget vil der i de omhandlede tvivls spørgsmål ikke mere blive truffet afgørelse af administrationen, idet de pågældende sager direkte overgår til behandling af nævnet.